

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1841.

14 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Αποφάσεις 1) δύο του έν Ναυπλίου δικαστηρ. των πλημμελειοδικών. — 2) του έν Αθήναις δικαστηρ. των πρωτοδικών, ως έμποροδικών. — Δηλοποιήσεις. πλειστηριασμών 1 τέσσαρες του κλητήρος των έν Καλαίαις πρωτοδικών. — 2) του κλητήρ. των έν Ναυπλίω πρωτοδικών. — 3) του κλητήρος των έν Τριπόλει πρωτοδικών, διατελούντος και παρά τῷ εἰρηνοδίκῃ Ψωφίδος. — Περιλήψεις ἀναφορᾶς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

(Έλ. 20 Φεβρουαρίου.)

(1)

(Αριθ. έγγραφ. 178.)

(Αριθ. διδλ. καταχ. 64.)

Τὸ έν Ναυπλίῳ δικαστήριον ὡν πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Δημητρίου Κ. Σούτσου προεδρεύοντος, Χρυσ. Μεταξίδου, Χρήστου Στ. Ἀντωνοπούλου, Κωνσταντίνου Φεταλίδου, καὶ Ἰωάν. Γ. Ν. Μανωραμάτου, ἀπονομήντος τοῦ πρώτου Μ. Οἰκονόμου.

Συνεδρίασιν δημοσίως έν τῷ ἀκροατηρίῳ τήν 15 Νοεμβρίου 1840· παρόντων τούτε εἰσαγγελέω Νικολάῳ Ἰωαννίδου, καὶ τοῦ γραμματέως Νικολάου Α. Σεῖδοπούλου, ἵνα δικάσῃ τοὺς Νικητὰν Ἀθανασοπούλου ἐκ τοῦ χωρίου Ἀναστασίδας παρόντα, Δημητρίου Πρεβεζιάνου Μανιάτην, Σωτήριον Χρηστακόπουλον, Ἀθανασίον Σαγιόπουλον, Μερτσάνην Ἀραβὰ καὶ Πάνον Τσόνην, μὴ ἐμφανισθέντας κατηγορουμένους, ἀπαντᾶς ἔνεκα ἀποδράσεως.

Ὁ τῶν ὑποδίκων δεσμοφύλαξ ἀνέβηκεν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τὴν 21 Αὐγούστου 1836, ὅτι τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὸ μεσημέριον οἱ έν φυλακῇ ὑπόδικοι ἀπὸ Πρεβεζιάνου Μανιάτης, Μερτσάνης Μαρκόπουλος, Πίνος Τσόνης, Νικ. Ἀθανασοπούλου, Σωτήριος Χρηστακόπουλος, καὶ Ἀθανάσιος Σαγιόπουλος ἐβόησαν τὴν φυλακὴν ἐκ τοῦ ὅπουθεν μέρους, καὶ ἐδραπέτευσαν, ἐξ ὧν συνεληφθῆσαν ὁ Μερτσάνης Μαρκόπουλος, Πίνος Τσόνης, καὶ Νικητὰς Ἀθανασοπούλος.

Γενόμενης ἀνακρίσεως, ἐξήχθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 340, τῆς 28 Ἰουνίου 1839, δούλευμα τοῦ συμβ. υἱίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ παρεπεμψθησαν οἱ ἄνω εἰρημένοι κατηγορούμενοι εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικάσῳσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι τὴν νύκτα τῆς 20—21 Αὐγούστου 1836, κατάρθωσαν διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς διαρρήξαντες τὸν τοίχον καὶ συντρίψαντες τὰς θύρας αὐτῆς, έν παραδόσει τοῦ ἀριθμοῦ 185, τὸν ποινικὸν νόμον.

Κατὰ συνέπειαν ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως διὰ τοῦ ἀπὸ 22, Ἰουλίου 1840, κλητηρίου ἐπικρίματος, ἐπιδοθέντος πρὸς τὸν Νικητὰν Ἀθανασοπούλου, τοιχοκολληθέντος εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀριθμοῦ 461 τῆς ποιν. δικονομίας διαταγόμενα μέρη τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ δημοσιευθέντος διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ ἀριθ. 25, τῆς 8 Αὐγούστου ε. ε. τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἐκλήτευσεν ἀπαντας τοὺς κατηγορουμένους νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν δευτέραν παρασκευὴν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ῥηθείσαν ἐφημερίδα δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου κλητηρίου ἐπικρίματος, ἥτις εἶναι ἡ σήμερον.

Ἐμφανισθέντος ὅθεν μόνον τοῦ Νικητᾶ Ἀθανασοπούλου καὶ ἐξετασθέντος περὶ τῆς ταυτότητός του.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα προτείναντα νὰ προδεύσῃ ἡ δίκη ἐρήμην τῶν λοιπῶν μὴ ἐμφανισθέντων κατηγορουμένων, ὡς κλητευθέντων προσηκόντως.

Συγχωρηθείσης δὲ τῆς κατ' ἐρήμην συζητήσεως.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα ἀπαγγέλλοντα συνοπτικῶς τὴν ἐννοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσας τὸν ἐμφανισθέντα κατηγορουμένον περὶ τῆς πράξεως. Ἀκούσαν οἱ εἰσαγγελέα ἀναπύθοντα τὴν κατηγορίαν, καὶ προτείναντα νὰ κηρυχθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι ἔνοχοι, καὶ νὰ καταδικασθῶσιν συγχρόνως οἱ μὴ ἐμφανισθέντες κατηγορούμενοι δυνάμει τοῦ ἀριθ. 185 τοῦ ποιν. νόμου εἰς ἐξάμηνον φυλάκιον.

Ἀκούσαν τὸν ἐμφανισθέντα κατηγορουμένον Νικητὰ Ἀθανασοπούλου ἀρεθέντα εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ διασκευθῆν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ οἱ μὴ ἐμφανισθέντες κατηγορούμενοι κλητευθέντες ὡς εἴρηται προσηκόντως, καὶ μὴ ἐμφανισθέντες δικάζονται, καὶ καταδικάζονται ἐρήμην κατὰ τὰ ἀριθ. 461, καὶ 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἐκείνων τῆς 21 Αὐγούστου ἔτους 1836, τοῦ τότε ἀντεισαγγελέως Ἰωάννου Χρυσανθασίδου, ἐκθέτοντος ὅτι εἰδοποιηθεὶς παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐνταῦθα ἐξεταστικῆς φυλακῆς περὶ τῆς ἀποδράσεως τοῦ ὑποδίκου Δ. Πρεβεζιάνου Μανιάτου, καὶ πέντε ἄλλων καταδίκων μετέδωκε ἐπιτοσίως, καὶ παρετήρησε τὸ δευτέρον δωμάτιον τῆς μεγάλης πύλης τοῦ δεσμοτηρίου, καὶ εὔρε τὸν τοίχον πρὸς τὸ ὅπουθεν μέρος, καὶ ἐκείνου τοῦ παρακειμένου δωματίου διαρρήξαντες καὶ τὰς ἐξωθεν θύρας συντετριμμένας, ἀπὸ τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀντεισαγγελέως τοῦ δικαστηρίου τούτου ὁμολογίαν τοῦ κατηγορουμένου Μερτσάνη Ἀραβῶς, καὶ Πάνον Τσόνην, καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὁμολογίαν τοῦ ἑτέρου κατηγορουμένου Νικητᾶ Ἀθανασοπούλου ὁμολογούντων ὅτι αὐτοὶ τε, καὶ οἱ λοιποὶ συγκατηγορούμενοι τὴν διαληφθεῖσαν ἐποχὴν ἀπέδρασαν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς, ῥήξαντες τὸν τοίχον αὐτοῦ ἀποδιδυμέναι ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπράξαν τὴν ὅπουσαν κατηγοροῦνται πράξιν.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον δικάζον ἐρήμην τὸν Μερτσάνην Ἀραβὰ ἑτῶν 25. Πάνον Τσόνην ἑτῶν 28. Δ. Πρεβεζιάνον Μανιάτην ἑτῶν 29. Στ. Χρηστακόπουλον ἀπὸ Ζαλούτικα τῆς Γόρτυνος ἑτῶν 28. ποιμένα, Ἀθ. Σαγιόπουλον ἀπὸ Καζάνειον τῶν Π. Πατρῶν, ἑτῶν 24 γεωργὸν ἀπόντα, καὶ Νικητὰν Ἀθανασοπούλου ἑτῶν 20—21 γεωργόν, καὶ ῥήπτην γεννηθέντα καὶ κα οἰκούντα εἰς Μεγάλην Ἀναστάσιδαν παρόντας ἔνόχους, ὅτι τὴν 20—21 Αὐγούστ. 1836, κατάρθωσαν διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς, ῥήξαντες τὸν τοίχον, καὶ συντρίψαντες τὰς θύρας αὐτῆς.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη έν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Νοεμβρίου 1840.

Ὁ πρὸςδρ. Δικαστῆς, Δ. Κ. ΣΟΥΤΣΟΣ, Χρ. ΜΑΓΑΚΙΔΗΣ, Χ. Στ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΦΕΤΑΛΙΔΗΣ, Ἰω. Γ. Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς Ν. Α. Σεῖδοπούλος.

Μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα προτείναντα νὰ καταδικασθῶσιν οἱ κηρυχθέντες ἔνοχοι εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς φυλακίσεως, καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὰ ἐξόδα.

Ἀκούσαν τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον Νικητὰν Ἀθανασοπούλου ἀρεθέντα εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ διασκευθῆν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις τῆς ὁποίας ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι οἱ κατηγορούμενοι εἶναι πλημμελήματα προνοούμενα καὶ τιμωρούμενα ἀπὸ τὸ ἀριθμὸν 185 τοῦ ποινικῶν νόμου οὐκ ὄντος.

Οἱ φυλακισμένοι ὅσοι κατάρθωσαν, ἡ ἐπρσπάθησαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν τιμωρούντων με φυλάκων τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἐκτὸς τῆς μεγαλητέρας ποινῆς, εἰς τὴν 20—21 Αὐγούστ. 1836, κατάρθωσαν διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς, ῥήξαντες τὸν τοίχον, καὶ συντρίψαντες τὰς θύρας αὐτῆς.

Ἡ ποινὴ αὕτη ἀκτελεῖται ἢμα παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῶν πρότερον ἤδη καταγνωθεισῶν ποινῶν, ἡ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπολύσεως.

Ἐχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀριθμὸν 82 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ 30 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἀπαφασίζει.

Καταδικάζει τοὺς εἰρημένους Μερτσάνην Ἀραβὰν, Πάνον Τσόνην, Δ. Πρεβεζιάνον, Μανιάτην, Στ. Χρηστακόπουλον, Ἀθ. Σαγιόπουλον ἀπόντα, καὶ Νικ. Ἀθανασοπούλου παρόντα, εἰς ἐξ μηνῶν φυλάκιον, καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὰ ἐκκαθαρισθησόμενα ἐξόδα τῆς παρούσης δίκης, καὶ τὰ τέλη τῆς σημερινῆς, καὶ Ἀνατίθῃσιν εἰς τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη έν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Νοεμβρίου 1840, δημοσιευθεῖσα παρὰ τοῦ ἀκροατηρίου.

Ὁ πρὸςδρ. δικαστῆς Δ. Κ. ΣΟΥΤΣΟΣ, Χρ. ΜΑΓΑΚΙΔΗΣ, Χ. Στ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΦΕΤΑΛΙΔΗΣ, Ἰω. Γ. Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ γραμματεὺς Ν. Α. Σεῖδοπούλος.

(Έλ. 20 Φεβρουαρίου.)

(2)

(Αριθ. έγγραφ. 35.)

(Αρ. διδλ. καταχ. 65.)

Τὸ έν Ναυπλίῳ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου Μιχαὴλ Οἰκονόμου, καὶ τῶν δικαστῶν Χρυσ. Μεταξίδου, Χρήστου Στ. Ἀντωνοπούλου, Κωνσταντίνου Φεταλίδου, καὶ Ἰωάννου Γ. Ν. Μανωραμάτου, ἀπόντος τοῦ δικαστοῦ Ἀθανασίου Πατάκα.

Συνεδρίασιν δημοσίως έν τῷ ἀκροατηρίῳ τήν 14 Φεβρουαρίου 1841 παρόντων τούτε εἰσαγγελέως Νικολάῳ Ἰωαννίδου καὶ τοῦ υπογραμματέως Δημητρίου Γεωργιάδου, κατωμένων τοῦ γραμματέως Νικολάου Α. Σεῖδοπούλου, διὰ νὰ δικάσῃ τὸν Νικόλαον Βίτον, πρῶτον χωροφύλακα ἐκ Χορμύδας ἀπόντα καὶ κατηγορούμενον ἔνεκα ἐκδράσεως, ὡς ἐρξῆς.

Ὁ εἰρημένος Νικόλαος Βίτος ἐπὶ καταμνησίει τοῦ Δημ. Γιάννη Μαρίνην, παρέπεμψε διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 102, τῆς 30 Ἀπριλίου 1840 δουλεύματος τοῦ συμβ. υἱίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι κατὰ τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1839, εἰς τὰ κατὰ τὴν θέσιν Ἑθίας Καλύδια τοῦ δήμου Ῥυτοῦ καὶ χωροφύλαξ ἐπὶ κεφαλῆς ὧν ἐθοφυλάκων τινῶν συνελαβε τὸν Δημήτριον Γιάννην Μαρίνην, καὶ φυλακίσας αὐτὸν, τὸν ἠνάγκασε, καὶ τοῦ ἐπρόσφερε πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ δραχμῆς 16, καὶ λεπτὰ 74, ἐπαγαγὼν κατ' αὐτοῦ ὡς ἀπειλὴν τὴν δημόσιον ἐξουσίαν του, ἔνεκα πλημμελήματος προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον ἀπὸ τὸ ἀριθ. 369 § 2 τοῦ ποιν. νόμου.

Κατὰ συνέπειαν ὁ εἰσαγγελέως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6110 τὴν 25 Ὀκτωβρ. 1840, κλητηρίου ἐπικρίματος του, καταχωρηθέντος εἰς τὸ παράρτημα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 37 τῆς 4 Νοεμβρίου 1840 φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, καὶ τοιχοκολληθέντες εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀριθ. 461 τῆς ποιν. δικονομίας ἐρημένα μέρη, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1367, 1406, 1340, ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1840, ἐγγράφον τοῦ δημάρχου Ναυπλίων, καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυννημένα ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου δύο περὶ τῆς τοιχοκολλησεως ἀποδεικτικὰ τοῦ κλητήρος τῆς δημ. δατονομίας Ἰωάννου Μεθενίτου, καὶ τοῦ εἰδικῷ παρόντος Προνοίας, γενομένων κατὰ συνέπειαν τῶν περὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ κατηγορουμένου πιστοποιήσεως τῆς δατονομίας Ναυπλίας, ὑπ' ἀριθ. 362, ἀπὸ 13 Μαΐου καὶ 31 Αὐγούστου τῆς δατονομίας Κορίνθου, ἀπὸ 14 Μαΐου τοῦ έν Ἀθήναις κλητήρος Ἀ. Καραλάκη, ἀπὸ 20 Σεπτεμβρ. καὶ τοῦ έν Θήβαις κλητήρος Ν. Μιχαήλ, ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. 1840 ἐκλήτευσε τὸν εἰρημένον Νικόλαον Βίτον νὰ ἐμφανισθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ δικάσῃ ἔνεκεν τῆς ἀνω ἐκτεθείσης πράξεως, ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντος συνεχωρήθη κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἡ κατ' ἐρήμην αὐτοῦ πρόδοσις τῆς δίκης ὡς κλητευθέντος προσηκόντως, μεθ' ὃ ἐξετάσας ἔνόχως τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα προτείναντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς παρὰ τοῦ ἀριθ. 369 τοῦ ποιν. νόμου προδεδιομένης ποινῆς καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἰδὼν τὴν διογραφίαν, καὶ διασκευθῆν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος κλητευθείς προσηκόντως, ὡς ἀνωτέρω ἐρξῆθη, καὶ μὴ ἐμφανισθείς δικάζεται καὶ καταδικάζεται ἐρήμην, δυνάμει τῶν ἀριθμῶν 403, 461, καὶ 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἐνόχως καταθέσεως τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας Παναγιώτ. Πέτρου καὶ Δημητρίου Μπελιωδίου καταβάντων, ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς 15, Ὀκτωβρίου 1839 ὁ κατηγορούμενος Νικόλαος Βίτος χωροφύλαξ μεταδὸς με τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἐθοφυλάκα εἰς τὰ κατὰ τὴν θέσιν Ἑθίας Καλύδια τοῦ δήμου Ῥυτοῦ, καὶ ἐλθὼν εἰς λόγους με τὸν Δημήτριον Γιάννην Μαρίνην τὸν συνελαβε καὶ τὸν πέβαλεν εἰς κράτησιν τρεῖς περίπου ὥρας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μαρτύρου Παναγ. Πέτρου, καὶ ἀπειλῶν αὐτὸν ὅτι θέλει τὸν φυλακίσαι καὶ τὸν διευθύνει εἰς τὸν εἰσαγγελέα ὡς ἐγκληματίαν, ἐξήτει παρ' αὐτοῦ χρήματα, ὃ δὲ Δημήτριος Γιάννην Μαρίνην φοβηθείς ἐκ τούτου ἔδωκε πρὸς τὸν κατηγορούμενον τρεῖς τάλληρα γυλλικὰ καὶ τὸν ἀπέλυσεν, καὶ ἐν μέλει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἀνεκρίσει ὁμολογίας τοῦ κατηγορουμένου ὁμολογῶντος μὲν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Δημητρίου Γιάννη Μαρίνην συμβάσαν λογοτριβὴν καὶ τὴν κράτησιν τοῦ Μαρίνην, δι' οὐκ ἐπιστάσεως δὲ ὅτι πρὸς ἀπόλυσιν του τῷ ἐπρόσφερε τρεῖς τάλληρα, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐδέχθη ἀποδιδυμέναι, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐπράξε τὴν ἀποδιδυμένην εἰς αὐτὸν πράξιν.

Διὰ ταῦτα δικάζον ἐρήμην τὸν διαληφθέντα Νικόλαον Βίτον πρῶτον χωροφύλακα ἡλικίας ἑτῶν 32, γεννηθέντα εἰς Χορμύδας καὶ κατοικοῦντα εἰς Πρόνοιαν τῆς Ναυπλίας, κηρύττει αὐτὸν ἔνοχον, ὅτι κατὰ τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1839 εἰς τὰ κατὰ τὴν θέσιν Ἑθίας Καλύδια τοῦ δήμου Ῥυτοῦ ὧν, ὡς χωροφύλαξ ἐπὶ κεφαλῆς ἐθοφυλάκων τινῶν ἐπρσπάθησε δι' ἐκδράσεως νὰ πειτοίχη εἰς αὐτὸν ἰδιωτικὸν ὄφελος ἐκ δραχμῶν 16, λεπτὰ 74 ἀπὸ τὸν Δημήτριον Γιάννην Μαρίνην τοῦ δήμου Ῥυτοῦ συλληφθέντα ἀνατίως πρὸς αὐτοῦ, ἐπαγαγὼν ὡς ἀπειλὴν κατ' αὐτοῦ τὴν δημόσιον ἐξουσίαν του, ἀπειλὴν ὅμως μικρὰν δηλαδὴ ὅτι θέλει τὸν φυλακίσαι καὶ διεθῆναι εἰς τὸν εἰσαγγελέα ὡς ἐγκληματίαν.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη ἵνα πλημμελήματα προνοούμενα καὶ τιμωρούμενα ἀπὸ τὸ ἀριθ. 369 περίπτωσιν δευτέραν τοῦ ποιν. νόμου διαλαμβάνον (369) εἰς ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἀριθ. δημοσίως τις ὑπάλληλος, ἐπίγων ὡς ἀπειλήν τὴν δημόσιον ἐξουσίαν του ἐπρσπάθησεν νὰ περιποιήσῃ εἰς ἐνυτοῦ ἄλλα τινα δι' ἐκδράσεως ἰδιωτικὸν ὄφελος, καταδικάζεται διὰ τοῦτο καὶ μόνον εἰς εἰρκτὴν, εἰς ὅμως ἡ ἀπειλὴ ἦτον μικρὰ καὶ τὸ σκοπούμενον ὄφελος δὲν ὑπερέβαι.

τε τὴν ποσότητα τῶν τριάκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν τουλάχιστον δύο ἐτῶν. »

Καταδικάζει τὸν εἰρημέγον Νικόλαον Βίτον εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν εἰς τὰ ἐκκαθαρισθησόμενα ἐξοδα τῆς δίκης, καὶ εἰς τὰ τέλη τῆς σημερινῆς.

Ἀνατίθῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης δίκης εἰς τὸν εισαγγελέα.

Ἐκρίθη καὶ ἀποφασίσθη ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1841, καὶ ἐδημοσίευθη παραγγέλιον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ὁ πρόεδρος Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ. Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ. Χ. ΣΤ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Κ. ΦΕΤΑΔΙΔΗΣ. Γ. Γ. Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Δ. Γεωργιάδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς. Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 17 Φεβρουαρίου 1841.

(Τ. Σ.)

Ὁ γραμματεὺς Ν. Α. Σειδόπουλος.

(Ἐλ. 25 Φεβρουαρίου.)

(Ἀριθ. ἐγγρῶν. 4697.)

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 71)

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Νικόλ. Φλογαίτην πρίεδρον, Γρ. Νικηταδὴν, καὶ Γ. Κ. Ἰσχυράκη, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Π. Θ. Χοιδᾶ.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1841 ἀναγραφὴν τοῦ ἐμποροῦ Ἀναγγάστου Δημητρίου, δι' ἧς ἐλέγεται ὅτι μετερχόμενος ἐνταῦθα τὸν σιδηροπόλιν πρὸς ἐξ ἐτῶν, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν τοῦ ἐμπορίου του καὶ περιστοιχισμένου ὑπὸ μεγάλης οἰκονομικῆς παρηγορίας εὐρίσκειται εἰς στάσις πληρωμῶν τοῦ ἐμπορίου του, καίτοι λαβὼν ἐγκλίτως πᾶν μέσον τοῦ νὰ βασταχθῇ, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀδυναμίας τοῦ ἐμπορίου του. τούτου ἐνεκεν, ἐπειδὴ ὁλεῖται νὰ μὴ ἀνοικτὸς εἰς πληρωμὰς χωρὶς νὰ δύναται νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν εἰδοποιήσιν τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ 449 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἀπέναντι τῆς μικρᾶς του περιουσίας, ἥτις συνίσταται εἰς σιδηρικά εὐρισκόμενα ἐντὸς τοῦ μαγαζιέου του, καὶ εἰς μίαν οἰκίαν, οἱ δαγεῖται του εἶναι οἱ ἐξῆς: Π. Λαζαρίδης δραχμ. 350 δι' ἐνοίκιον τοῦ μαγαζιέου του, Ἀδόλφος Βρανδάκης 622, Ἰωάννης Κορβίτης 296, Βασίλειος Ζακύνθιος 146, Κωνστ. Ζεύχαρις 100, Χρ. Παπαγιάννου Δημητρίου 300, Μ. Τουτουζῆς 300· τὸ ὅλον δραχμ. 2144.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 437 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου πᾶς ἐμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμὰς του θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀναγγάστης Δημητρίου διὰ τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τούτου ἀναφορᾶς του ἐκθέτει ὅτι οὐκ εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς πληρωμὰς του.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνέργειας τῆς πτωχεύσεως κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθ. 441 τοῦ ἐμπορικοῦ διαταγόμενους ὁρισμούς, προσδιορίζων τὴν ἐποχὴν αὐτῆς κατὰ τὸ 454 ἀρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ διορίζει ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως καὶ ἐν ἡ πλειότερους πράκτορας κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς πτωχεύσεως διὰ νὰ ἐκπληρώσων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ὁ νόμος ἀναθεῖται εἰς αὐτούς.

Ἐπειδὴ τὸ ἐμποροδικεῖον οὐδεὶς νὰ διατάξῃ συγχρόνως περὶ τῆς φυλάκισις τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὸ ἀρθρον 455 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Διὰ ταῦτα, κηρύττει τὸν Ἀναγγάστην Δημητρίου ἐμπορον εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καὶ προσδιορίζει ἡμέραν τῆς ἐνέργειας τῆς πτωχεύσεως τὴν 10. Φεβρουαρίου 1841.

Διατάττει τὴν εἰς τὴν πολιτικὴν φυλάκισιν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Διατάττει τὸν εἰρηνοδίκην Ἀθηνῶν τῆς νοτείου πλευρᾶς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου διαταγόμενὴν σφράγισιν.

Διορίζει εἰσηγητὴν τὸν πρωτοδικὴν Γ. Γρυπάρην, πράκτορα δὲ τὸν Κ. Θ. Χοιδᾶ.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς Π. Θ. Χοιδᾶς.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ.

(Ἐλ. 7 Φεβρουαρίου.)

(1)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 67.) α.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Δεκεμβρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 183, 1332, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τῶν οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἐκ δραχμ. 672, Κ. Παπάγου Καμαρινοπούλου καὶ Ἡλία Ντάγρα κατόικων Βρωμοδρόσεως.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ τῶν ἀκολουθῶν ἑορτῶν, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατασχεθέντα κτήματα τῶν οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον Παπαγ. Καμαρινοπούλου καὶ Ἡλία Ντάγρα, ἢ κατάστασις τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται εἰς τὰς παραπομπὰς τῆς παρούσης δηλοποιήσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτῶν θέλει κάμει ὁ εἰρηνοδίκης Θουρίας ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμούς προσδιορισμένον τόπον ἐν Φουρτζάλα, θέλει δὲ ἀρχίσῃ τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίαν.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει χρησιμεύσῃ ἐνὸς ἐκάστου κτήματος ἢ προσφερόμενῃ παρὰ τοῦ ταμία Μεσσηνίας ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ δὲ κατακρίσις αὐτῶν θέλει γίνῃ εἰς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὸ ἀρθρον 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ υπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1841.

Ὁ κλητῆρ Μ. Γεωργιάδης.

Ἐπεται τὸ ἀντίγραφο τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Δεκεμβρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 183, 1332, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τῶν οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον Παπάγου Καμαρινοπούλου καὶ Ἡλία Ντάγρα κατόικων τοῦ χωρίου Βρωμοδρόσεως, ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, διοριθεὶς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς παρὰ τοῦ διαληθθέντος προέδρου μετέδῃ σήμερον τὴν 18 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1841 ἐτους εἰς τὸ χωρίον Βρωμοδρόσιν τοῦ δήμου Ἀμφίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημαρχ. παρέδρου Μ. Ἀθανασίου Γ. Τζούρα καὶ μετὰ τῶν δύο προσυπογραφόμενων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχέτων μετὰ τῶν διαδίκων ἀπόντων δὲ καὶ τῶν οὐρελῶν, καὶ

δυνάμει τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συνδυασμένου μετὰ τὰ ἀρθρα 957 καὶ ἐπ. τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεχείρησα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ ταμία Μεσσηνίας κατάρχῃ καὶ πληρωμὴν τοῦ δημοσίου δραχμ. 672 καὶ τῶν ὧν ἐξόδων μέλουν νὰ προκύβουν μέχρι τῆς ἀποπεράσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸ δημόσιον πληρωμῆς ὡς ἀκολουθῶς.

Α. Κατέσχον ἐν χωρίῳ ἰδιόκτητον τῆς κυριότητος τοῦ οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον Παπάγου Καμαρινοπούλου κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων Βρωμοδρόσεως, εἰς θέσιν Ἀσπροχέρι, ἐκστρεμμάτων ὀκτὼ ὡς ἐγγιστα, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολ. μετ' ἑξῆς, δυσμᾶς ὁμοίως, ἀρκτον ὁμοίως, καὶ μεσημβρίαν ὁμοίως ἑξῆς, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμᾶς ἑκατὸν τὸ στρέμμα.

Β. Κατέσχον ἐν ὁμοίῳ χωρίῳ ἰδιόκτητον τοῦ οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον Ἡλία Ντάγρα κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων Βρωμοδρόσεως εἰς θέσιν Κοριτζούλα ἐξ ἐνὸς στρέμματος, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ἑξῆς, δυσμᾶς μετ' ὁμοίον, ἀρκτον μετ' ὁμοίον καὶ μεσημβρίαν μετ' ὁμοίον, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμ. 200.

Γ. Κατέσχον ἐν ὁμοίῳ χωρίῳ ἰδιόκτητον τοῦ ἰδίου Ἡλία Ντάγρα, κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων Βρωμοδρόσεως εἰς θέσιν Βαθιά Λάκκα ἐξ ἐνὸς στρέμματος ὡς ἐγγιστα, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ἑξῆς, δυσμᾶς μετ' ὁμοίον τοῦ Κωνστ. Ἀληθέρη, ἀρκτον μετ' ὁμοίον καὶ μεσημβρίαν ὁμοίως, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμ. 100.

Δ. Κατέσχον ἐν ὁμοίῳ χωρίῳ ἰδιόκτητον τοῦ ἰδίου Ἡλία Ντάγρα κείμενον ἐντὸς τοῦ χωρίου Βρωμοδρόσεως εἰς θέσιν Κάτω-Καστρούλι ἐκ στρεμμάτων δύο ὡς ἐγγιστα ἐμπεριέχον 35 ἐλαιόδένδρα ὡς ἐγγιστα, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολ. μετ' ἑξῆς, δυσμᾶς μετ' ὁμοίον τοῦ Χριστοφίλου Ἀληθέρη, ἀρκτον μετ' ὁμοίον τοῦ Κωνσταντ. Βούτζα, καὶ μεσημβρίαν μετ' ὁμοίον, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμᾶς 500.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀρθρον 6 § 2 τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Β. Διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εἰρηνοδίκης Θουρίας ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν συμμορφούμενος μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινόμενου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπὶ τὸν διαληθθέντος παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Βρωμοδρόσῃ, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1841.

Ὁ δημαρχικὸς παρέδρος Ἀθ. Γ. Τζούρας.

Οἱ μάρτυρες Στ. Ἀληθέρης, Πούλος Χριστόφορος.

Ὁ κλητῆρ Μ. Γεωργιάδης.

(Ἐλ. 21 Φεβρουαρίου.)

(2)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 67.) β.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 17, 85, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον δραχμ. 2792 λεπτὰ 76, Κ. Κωνσταντίνου Καλαμαριώτου κατόικου Νησίου τοῦ δήμου Παμίσου ὡς ἐγγυητοῦ τοῦ Ἀνδρέα Σταῆ.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ τινὰ τῶν ἀκολουθῶν ἑορτῶν, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατασχεθέντα κτήματα τοῦ οὐρελῶν πρὸς τὸ δημόσιον Κωνστ. Καλαμαριώτου τῶν ὁποίων κτημάτων ἢ κατάστασις ἐμφαίνεται εἰς τὰς παραπομπὰς τῆς παρούσης δηλοποιήσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτῶν θέλει κάμει ὁ εἰρηνοδίκης Παμίσου ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμούς προσδιορισμένον τόπον εἰς Νησίον, θέλει δὲ ἀρχίσῃ τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίαν.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει χρησιμεύσῃ ἐνὸς ἐκάστου κτήματος ἢ προσφερόμενῃ παρὰ τοῦ ταμία Μεσσηνίας ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ δὲ κατακρίσις αὐτῶν θέλει γίνῃ εἰς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα τρία λεπτὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ υπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ κλητῆρ Μ. Γεωργιάδης.

Ἐπεται τὸ ἀντίγραφο τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 17, 85, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον οὐρελῶν Κωνστ. Καλαμαριώτου ὡς ἐγγυητοῦ τοῦ Ἀνδρέα Σταῆ κατόικου Νησίου, ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, διοριθεὶς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς παρὰ τοῦ διαληθθέντος προέδρου, μετέδῃ σήμερον τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ 1841 ἐτους εἰς Νησίον τοῦ δήμου Παμίσου, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου Κ. Γεωργίου Γεωργουλά καὶ μετὰ τῶν δύο προσυπογραφόμενων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχέτων μετὰ τῶν διαδίκων ἀπόντων δὲ καὶ τοῦ οὐρελῶν Κ. Καλαμαριώτου, καὶ

δυνάμει τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως συνδυασμένου μετὰ τὰ ἀρθρα 957 καὶ ἐπόμενα τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεχείρησα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ ταμία Μεσσηνίας κατάρχῃ καὶ πληρωμὴν τοῦ δημοσίου δραχμᾶς 2792 λεπτὰ 76, καὶ τῶν ὧν ἐξόδων μέλουν νὰ προκύβουν μέχρι τῆς ἀποπεράσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸ δημόσιον πληρωμῆς ὡς ἀκολουθῶς.

Α. Κατέσχον ἐν ἐργαστήριον ἥτοι φούρνῳ ἰδιόκτητον τοῦ ἀνω οὐρελῶν Κ. Καλαμαριώτου, κείμενον ἐντὸς τῆς πόλεως Νησίου εἰς θέσιν Ἀγορᾶν, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁμοίον δρόμον, δυσμᾶς μετ' ἐργαστήριον τοῦ ἰδίου, ἀρκτον μετ' ὁμοίον δρόμον τῆς ἀγορᾶς, καὶ μεσημβρίαν μετ' ἰδιόκτητον γῆν τοῦ ἰδίου οὐρελῶν, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημαρχ. παρέδρου διὰ δραχμ. 1000.

Β. Κατέσχον ἐν ὁμοίῳ ἐργαστήριον ἰδιόκτητον τοῦ ἰδίου οὐρελῶν κείμενον ἐντὸς τῆς πόλεως Νησίου εἰς θέσιν Ἀγορᾶν πλησίον ὡς ἀνωθεν, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τὸν ὡς ἀνω εἰρηται ἐργαστήριον τοῦ ἰδίου οὐρελῶν, δυσμᾶς μετ' ἑξῆς, ἀρκτον μετ' ὁμοίον δρόμον τῆς ἀγορᾶς, καὶ μεσημβρίαν μετ' ἰδιόκτητον τοῦ ἰδίου οὐρελῶν καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημαρχ. παρέδρου διὰ δραχμ. 1200.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γίνῃ κατὰ τὸ ἀρθρον 6 § 2 τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Β. Διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον,

Ο εὐρηνοδίκης Παμίσου ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτὸν συμμορφούμενος μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παρὼσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκειρον τοῦ διαληθθέντος δημαρχ. παρέρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Νησίῳ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1841.

Ο δημαρχ. π. Γεωργουλιᾶς.

Οἱ μάρτυρες Ἀναγ. Τζάκαλης, Μ. Χαλδοῦρας.

Ο κλητὴρ Μ. Γεωργιάδης.

(Ἐλ. 21 Φεβρουαρίου.) (3) Ἀρ. βιβλ. καταχ. 67.) γ'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμῃς πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 16, 84, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατὰσχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Θεοδώρου Παναγιωτοπούλου κατοικοῦ Νησίου τοῦ δήμου Παμίσου δραχμὰς 615 λεπτὰ 76.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ τινὰ τῶν ἀκολουθῶν ἑορτῶν, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὸ κατὰσχθέν κτήμα τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Θεοδώρου Παναγιωτοπούλου, τοῦ ὅποιον κτήματος ἡ κατάστασις ἐμφαίνεται εἰς τὰς παραπομπὰς τῆς παρούσης δηλοποιήσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτοῦ θέλει κάμει ὁ εὐρηνοδίκης Παμίσου ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιορισμένον τόπον εἰς Νησίον, θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίαν.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει χρησιμεύει ἢ προσφερθεῖσα παρὰ τοῦ ταμίᾳ Μεσσηνίας ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ δὲ κατακύρωσις αὐτοῦ θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ κτήμα παραδίδεται ἀμέσῳ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος νὰ παρουσιασθῶσι εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσι.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρ. 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη.

Ἐν Καλάμῃς, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1841.

Ο κλητὴρ Μ. Γεωργιάδης.

Ἐπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 16, 84 πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατὰσχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Θεοδώρου Παναγιωτοπούλου κατοικοῦ Νησίου, ὁ ὑποφαινομένος κλητῆρ τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, διορισθεὶς διὰ τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως παρὰ τοῦ διαληθθέντος προέδρου, μετέδην σήμερον τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ 1841 ἐτους εἰς Νησίον τοῦ δήμου Παμίσου, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω πράξεως, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημαρχ. παρέρου Κ. Γεωργίου Γεωργουλιᾶ καὶ μετὰ τὸν δύο προσυπογραφόμενων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχέτων μετὰ τοῦ διαδίκου ἀπόντος καὶ τοῦ ὀφειλέτου Θ. Παναγιωτοπούλου· καὶ

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως συνδυασμένου μετὰ τὰ ἀρθρα 957 καὶ ἐπόμενα τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεξεύρησα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ ταμίᾳ Μεσσηνίας κατάσχεσιν πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ πληρωμὴν δραχμ. 615 λεπτ. 76, καὶ τῶν ὅσων ἐξόδων μέλουν νὰ προκύβουν μέχρι τῆς ἀποπεράτωσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸ δημόσιον πληρωμῆς ὡς ἀκολούθως.

Κατέσχον μίαν οἰκίαν ἰδιόκτητον τῆς κυριότητος τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Θεοδώρου Παναγιωτοπούλου, κειμένην ἐντὸς τῆς πόλεως Νησίου εἰς θέσιν ἐνορία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, λιθοκτιστος, μετὰ τὴν αὐτὴν τῆς περιτολισμένην, ἀνώγειον μετὰ μίαν σάλαν καὶ μετὰ τὸ μαγειρεῖον τῆς κ. λ. π. γειτνιαζομένην κατ' ἀνατολὰς μετὰ δημοσίου δρόμου, κατὰ δυσμὰς μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Στεργίου Λογιότατου, ἀρκετὸν μετὰ οἰκίαν τοῦ Γεωργίου Γαβριήλ, καὶ μεσημβρίαν μετὰ δημοσίου δρόμου, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημαρχ. παρέρου διὰ δραχ. χιλ. 3000.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῆς θέλει γίνεαι κατὰ τὸ ἀρθρον 6 § 2 τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Β. Διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εὐρηνοδίκης Παμίσου ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῆς συμμορφούμενος μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παρὼσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκειρον τοῦ διαληθθέντος παρέρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Νησίῳ, τὴν 1. Φεβρουαρίου 1841.

Ο δημαρχ. π. Γεωργουλιᾶς.

Οἱ μάρτυρες Ἀναγ. Τζάκαλης, Μ. Χαλδοῦρας.

Ο κλητὴρ Μ. Γεωργιάδης.

(Ἐλ. 21 Φεβρουαρίου.) (4) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 67.) δ'.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμῃς πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Δεκεμβρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 180, 1326, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατὰσχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον ἐκ δραχμ. 4450 λεπτ. 57, ποτὲ Κανερίνη Καπετανάκη κατοικοῦ Γιαντιζάνικα τῶν Καλαμῶν.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ τινὰ τῶν ἀκολουθῶν ἑορτῶν, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατὰσχθέντα κτήματα τοῦ ποτὲ Κανερίνη Καπετανάκη ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον, τῶν ὁποίων κτημάτων ἡ κατάστασις ἐμφαίνεται εἰς τὰς παραπομπὰς τῆς παρούσης δηλοποιήσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτῶν θέλει κάμει ὁ εὐρηνοδίκης Καλαμῶν ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιορισμένον τόπον εἰς Καλάμῃς, θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίαν.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει χρησιμεύει ἐνὸς ἐκίστου κτήματος ἢ προσφερθεῖσα παρὰ τοῦ ταμίᾳ Μεσσηνίας ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ δὲ κατακύρωσις αὐτῶν θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσῳ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος κτημάτων νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσι.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη.

Ἐν Καλάμῃς, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1841.

Ο κλητὴρ Μ. Γεωργιάδης.

Ἐπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 20 Δεκεμβρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθμ. 180, 1326, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατὰσχῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου ποτὲ Κανερίνη Καπετανάκη κατοικοῦ Γιαντιζάνικα τῶν Καλαμῶν, ὁ ὑποφαινομένος κλητῆρ τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, διορισθεὶς διὰ τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως παρὰ τοῦ διαληθθέντος προέδρου, μετέδην σήμερον τὴν 18 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1841 ἐτους εἰς Γιαντιζάνικα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέρου τοῦ δήμου Καλαμῶν Κ. Δ. Κ. Δουκάκη καὶ μετὰ τῶν δύο προσυπογραφόμενων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχέτων μετὰ τοῦ ταμίᾳ καὶ μετὰ τοῦ ποτὲ Κανερίνη Καπετανάκη, καὶ

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμ. τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως συνδυασμένου μετὰ τὰ ἀρθρα 957 καὶ ἐπόμενα τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεξεύρησα τὴν αἰτουμένην παρὰ τοῦ ταμίᾳ κατάσχεσιν πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ πληρωμὴν ἐκ δραχμ. 4450, λεπτ. 57, καὶ τῶν ὅσων ἐξόδων μέλουν νὰ προκύβουν μέχρι τῆς ἀποπεράτωσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸ δημόσιον πληρωμῆς ὡς ἀκολούθως.

Α. Κατέσχον ἐν ἐλαιοπεριβόλον ἰδιόκτητον τοῦ ποτὲ Κανερίνη Καπετανάκη, κειμένου ἐντὸς τῶν ὁρίων Γιαντιζάνικα τῶν Καλαμῶν εἰς θέσιν Μπομπιλία, ἐμπεριέχον ἐλαιόδενδρα 100 καὶ συκοδενδρα 100 ὡς ἔγγιστα, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Γαλιῆ Μωράκη κ. λ. π. κατὰ δυσμὰς μετὰ τῶν Θ. καὶ Π. Μωράκηδων, κατ' ἀρκτον μετὰ τοῦ Παναγιώτου Καμαρινίτη καὶ μεσημβρίαν μετὰ τοῦ ἱερέως Καλλίνικα, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέρου διὰ δραχ. πέντε χιλιάδας ἀριθμ. 5000.

Β. Κατέσχον ἐν μεσοπεριβόλον ἰδιόκτητ ν τοῦ ποτὲ Κανερίνη Καπετανάκη κειμένου ἐντὸς τῶν ὁρίων Καλαμῶν εἰς θέσιν Μπαργιμάχα ἐμπεριέχον μεσοδενδρα 140 ὡς ἔγγιστα, γὴν ἐκ στρεμμάτων 4 ὡς ἔγγιστα, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Γεωργίου Κατσαῖτου, δυσμὰς μετὰ τοῦ Γεωργίου Χ. Θεοδώρου, ἀρκτον μετὰ τὴν Παν. Ζερβίαν καὶ μεσημβρίαν μετὰ τοῦ Γ. Χ. Θεοδώρου, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέρου διὰ δραχ. χιλίας πεντακοσίας 1500.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γίνεαι συμμορφῶς μετὰ τὸ ἀρθρον 6 § 2 τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Β. Διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εὐρηνοδίκης Καλαμῶν ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν συμμορφούμενος μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παρὼσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκειρον τοῦ διαληθθέντος παρέρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Γιαντιζάνικα, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1841.

Ο δημαρχ. π. Γεωργουλιᾶς.

Οἱ μάρτυρες Η. Ἀρσίου, Ζ. Φωτοπούλου.

Ο κλητὴρ Μ. Γεωργιάδης.

(Ἐλ. 15 Φεβρουαρίου.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 58.) Δίς.

Ὁ κλητὴρ τῆς περιφέρειᾶς τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ, ὅτι

Αἱ παραπομπὰς τῆς παρούσης κατασχέσεως δύο οἰκίαι μετὰ τὸ ἀχούριον, προαύλιον καὶ περιβόλιον, τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Κατῆ Πέτρου κατοικοῦ Ἀθηνῶν, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 § 2, τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἀρκετῶς, μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ παραρτ. τοῦ Ἕλλην. Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ πληρωθῇ τὸ Β. Ὁργανογραφεῖον Ναυπλίας, ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ συνιστάμενον ἐκ δραχμῶν 525, 896 λεπτ. 65, φυλαττομένου τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν κ. λ. π. ἐξόδων μέχρι τῆς τελείας ἀποπληρωμῆς.

Ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει γίνεαι εἰς τὴν ἐντὸς τῆς πόλεως Ναυπλίας κατὰ τὸ μέρος τῆς πλατείας τοῦ Λοδοξίου, ἐμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Σ. Ψόχα, παρόντος τοῦ εὐρηνοδίκου Ναυπλίας ἢ τοῦ συμβολαιογράφου ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, αἱ εἰρημένα οἰκίαι, τὸ ἀχούριον, προαύλιον καὶ περιβόλιον, δὲν ὑπόκεινται εἰς κανὲν ὄρος δουλίας καὶ ὑποθήκης, ὡς πρώτη δὲ προσφορὰ προσδιορίζεται κατ' αἴτησιν τοῦ καταδίκου τοῦ Β. Ὁργανογραφεῖον Ναυπλίας δραχμ. δύο χιλιάδας ἀριθμ. 2000, διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 373 οἰκίαν μετὰ τὸ ἀχούριον, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 379 οἰκίαν μετὰ τὸ προαύλιον καὶ περιβόλιον τῆς δραχμῆς τρεῖς χιλιάδας ἀριθμ. 3000, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβ.) 1836 Γ. Β. Διατάγματος.

Ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν δεδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὸ ἀρθρον 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, αἱ δὲ οἰκίαι μετὰ τὸ ἀχούριον, προαύλιον καὶ περιβόλιον παραδίδονται ἀμέσῳ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης καὶ λοιπ. ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος δύο οἰκιῶν, μετὰ τὸ ἀχούριον, προαύλιον, καὶ περιβόλιον, νὰ παρερθεῖον εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον διὰ τὴν πλειοδοτήσωσι.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν θέλει ἀρχίσει τὴν 9 ὥραν π. μ. καὶ τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίαν μετὰ τὸν πρώτον τύπον τοῦ δημοσίου ὥρολογίου.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης δηλοποιήσεως θέλουν τοιχοκολληθῆ καὶ ἐπιδεθῆ κατὰ τὸ ἀρθρον 968 τῆς πολ. δικονομίας, καὶ θέλει δημοσιευθῇ δις διὰ τοῦ ὅλλ. τῆς ἐφημερ. ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφόρου Κ. Μαργαρίτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1841.

Ο κλητὴρ Β. Θεοχαρίδης.

Ἐπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 22 Ἰανουαρίου τοῦ 1841 ἐτους, ἡμέραν τετάρτην τῆς ἐβδομάδος καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν Ναυπλίῳ, ὁ ὑποφαινομένος κλητῆρ τῆς περιφέρειᾶς τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν Β. Θεοχαρίδης, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1841 δοθείσης μοι πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ Β. Ὁργανογραφεῖου Ναυπλίας Κ. Μαργαρίτη, καὶ δυνάμει τῆς ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1820, ἐκτελεσθῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Βιέννῃ πρωτοκλήτου, Α. Β. δικαστηρίου τῆς Κ. Αὐστρίας (Λονδρέγγ), καὶ κληρονομήσει ἐκτελεσθῆ διὰ τῆς περιγραφῆς τοῦ τύπου, τῆς ἐκτελεσθῆς τὴν 23 Δεκεμβρίου 1838, παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν, ὅθεν δυνάμει τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως καὶ εἰς τὴν ἐπιδεδειγμένην μοι πληρεξουσιότητα, ἐπεξεύρησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτῃ Ἰωάννου Χ. Πέτρου κατοικοῦ Ἀθηνῶν, πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἀνω χρέους τοῦ τὸ ὁποῖον ῥηστέται εἰς τὸ Β. Ὁργανογραφεῖον Ναυπλίας ἐκ δραχμ. 525 χιλιάδ. 896 καὶ λεπτ. 65, δυνάμει τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως ἧς δὲν ἐξετελέσθη κατὰ τὴν ἐπίταγην νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ ῥηθέν ὄφειλον ὅσον τῶν ῥηθείσων τρεῖς ὅσων προσηκόντως ἢ ἀνω εἰρημένη ἀπόφασις, καθὼς ἐκνύσεται ἀπὸ τὸ ἐπιδοτήριον τῆς ἐπιτελῆς ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 4 Ἰανουαρίου 1839.

Συμπεριλαμβανὸν ἐπὶ τοῦτον τὸν δημαρχικὸν πᾶρεδρον Ναυπλίας Εὐσταθίου συγγενείας μετ' ἐμοῦ καὶ τοῦ διοφερέμενου μέρους, μετέβην εἰς τὴν ἰδιόκτητον οἰκίαν ὑπ' ἀριθμ. 373, τοῦ μνησθέντος ὀφειλέτου Ἰωάννου Χ. Πέτρου, κειμένην ἐντὸς τοῦ φρουρίου Ναυπλίας κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἰτς-Καλέ ὑποκάτωθεν, κατὰ

την ἐνορίαν τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, πλησίον τῆς θρακοεκκλησίας, καὶ τῆς ὁποίας περιγύρω τὰς ιδιότητας ὡς ἐφεξῆς. ἡ εἰσὸς τῆς οἰκίας ταύτης εἶναι μετὰ δύο εἰσόδους ξεχωριστάς, οὓσα ἡ ἡμίσεια λιθοκτιστος, ἡ δὲ ἄλλη ἡμίσεια μετὰ τριῶν καὶ μετὰ σκεδὸν τουρκικὸν κατασκευασμένη, συνίσταται ἀπὸ τέσσαρα παρτιμέντα, τὸ πρῶτον παρτιμέντο συνίσταται ἀπὸ μίαν κάμαραν, ἐν καμαρόν, ἐν ἀναγκαίον, καὶ κάθωθεν μετὰ μίαν κάμαραν, ἐν μαγειρείον, καὶ μετὰ μίαν διπλὴν θύραν τῆς εἰσόδου, εἰς τὸ ὅποιον κατοικεῖ ἡ Εὐγενία Αἰγυπτίσα, πληρόνουςα τὸν καθέκαστον μῆνα δραχμ. τέσσαρας ἀριθ. 4, διὰ ἐνοίκιον. τὸ δεύτερον παρτιμέντο συνίσταται ἀπὸ μίαν κάμαραν καὶ ἐν σαλόνι. τὸ τρίτον παρτιμέντο συνίσταται ἀπὸ δύο κάμαρας, ἐν μαγειρείον, ἐν ἀναγκαίον καὶ μετὰ ἐν σαλόνι. τὸ δὲ τέταρτον παρτιμέντο συνίσταται ἀπὸ τρεῖς κάμαρας, ἐν καμαρόν, ἐν ἀναγκαίον ἐν μαγειρείον, ἐν δώμα καὶ μετὰ ἐν σαλόνι, καὶ κάθωθεν μετὰ μίαν θύραν μόνην τῆς εἰσόδου, καὶ μετὰ ἐν κατώγειον, καὶ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος μετὰ ἐν ἀρχαῖον ξεχωριστὸν μισοφθαμένον, εἰς τὴν ὁποίαν οἰκίαν κατοικεῖ ὁ Κιλίαν Τίμερ, πληρόνουςα τὸν καθέκαστον μῆνα δραχμὰς τριάκοντα ἀριθ. 30. ἡ εἰρημένη οἰκία γειτνιάζεται κατ' ἀνατολὰς μετὰ οἰκίαν τοῦ μνησθέντος ὀφειλέτου, κατὰ μεσημβρίαν μετὰ οἰκίαν τοῦ ιδίου, καὶ μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Γεωργίου Κρητικοῦ, κατὰ δυσμὰς καὶ ἀρκτον μετὰ δημοσίους ὁδούς. καὶ ἀφοῦ κατασχέθη παρ' ἐμοῦ ἡ εἰρημένη οἰκία, ἐκαταμετρήθη παραρτήμα παρὰ τοῦ μνησθέντος γεωμέτρου "Ερνικ "Ερνερ Βαναρῶ, ὁ ὁποῖα συνίσταται ἀπὸ μέτρα γαλλικὰ τετραγωνικὰ 75 καὶ 1 1/2, τὸ δὲ ἀρχαῖον μέτρα 29 καὶ 9/10, καὶ ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ προσλαμβανομένου δημοτικῶν παρέρου Εὐστρ. Ροῦπα διὰ δραχμὰς χιλιάδας τρεῖς ἀριθμ. 3000, μετὰ τὸ ἦρθεν ἀρχαῖον.

Ἀκολουθῶς μετέδωκεν τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 379 οἰκίαν καὶ εἰς τὸ περιδόλιον τοῦ μνησθέντος ὀφειλέτου Ἰωάννου Χατζῆ Πέτρου, τῆς ὁποίας οἰκίας καὶ περιδολίου τὰς ιδιότητας περιγύρω ὡς ἐφεξῆς. ἡ εἰσὸς τῆς οἰκίας ταύτης εἶναι μετὰ μίαν διπλὴν θύραν, συνίσταται μετὰ ἐν παρτιμέντο, οὓσα λιθοκτιστος, μετὰ τρεῖς κάμαρας, ἐν κελλάρι, ἐν μαγειρείον, στρωμένον μετὰ λιθόκτιστες πλάκες, ἐν ἀναγκαίον ὁμοίως στρωμένον, καὶ κάθωθεν μετὰ τρεῖς κάμαρας, ἐν κελλάρι, ἐν μαγειρείον καὶ μετὰ ἐν ἀναγκαίον, τὸ δὲ μαγειρείον καὶ ἀναγκαίον εἰναι στρωμένα μετὰ πλάκες μέγρις ἐμπρόσθεν τῆς εἰσόδου τῆς θύρας, μετὰ ἐν περιδόλιον, καὶ προσάβλιον κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος, περιγραμμένον ἀπὸ λιθοκτιστὸν τοῦτον, ἡ εἰσὸς τοῦ περιδολίου εἶναι μετὰ μίαν διπλὴν θύραν, καὶ μετὰ τὰ ἀκόλουθα δεινδρικά, μίαν συκάν, τρεῖς κληματαριαῖς, ἐνέα τριανταφυλλιαῖς τρεῖς ἀμυγδαλιαῖς, πέντε κυδωνιαῖς, καὶ πέντε ῥοδοκινιαῖς, γειτνιάζεται κατ' ἀνατολὰς μετὰ οἰκίαν τοῦ Δημητρίου Λιζόριμου, κατὰ μεσημβρίαν μετὰ τοῦ Γεωργ. Κρητικοῦ, κατὰ δυσμὰς μετὰ δημοσίᾳ ὁδόν, καὶ κατ' ἀρκτον μετὰ τῆς ῥηθείσας δύο οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου, εἰς τὴν ῥηθείσαν οἰκίαν κατοικοῦν οἱ ἀκόλουθοι. εἰς τὸ ἐπὶ μέρος κατοικεῖ ὁ Ἀθανάσιος Σκυῖρας πληρόνουςα τὸν καθέκαστον μῆνα δραχμὰς ἀριθ. 15, εἰς τὸ κατὰ κατοικοῦν οἱ Ἀντώνιος Καλιμάνης πληρόνουςα τὸν καθέκαστον μῆνα δραχμ. δύο ἀρ. 2, καὶ ὁ Χ. ἦρτον. Γιαννόπουλος πληρόνουςα τὸν καθέκαστον μῆνα δραχμὰς τρεῖς τὸν καθέκαστον μῆνα ἀριθ. 3, διὰ ἐνοίκιον. ἡ εἰρημένη οἰκία γειτνιάζεται κατ' ἀνατολὰς μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Δημητρίου Λιζόριμου, κατὰ μεσημβρίαν, μετὰ περιδόλιον τοῦ ιδίου ὀφειλέτου, καὶ μετὰ οἰκίαν τοῦ Γεωργίου Κρητικοῦ, κατὰ δυσμὰς μετὰ οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου καὶ κατ' ἀρκτον μετὰ δημοσίον ὁδόν, ἀφοῦ ἐκαταμετρήθησαν παρ' ἐμοῦ, ἐκαταμετρήθησαν παραρτήμα ἡ μνηθεῖσα οἰκία παρὰ τοῦ εἰρημένου γεωμέτρου "Ερνικ "Ερνερ Βαναρῶ, καθὼς καὶ τὸ περιδόλιον μετὰ τὸ προάβλιον, ἡ οἰκία συνίσταται ἀπὸ γαλλικὰ μέτρα τετραγωνικὰ ἑκατὸν δώδεκα καὶ ἑξήττα, καθὼς καὶ τὸ περιδόλιον μετὰ τὸ προάβλιον μέτρα γαλλικὰ τετραγωνικὰ τριακόσια εἰκοσι δύο καὶ ἡμισυ ἀριθ. 322 1/2, καὶ ἐκτιμήθησαν παραρτήμα παρὰ τοῦ προσλαμβανομένου Δημοτ. παρέρου Εὐστρ. Ροῦπα ἡ οἰκία μετὰ τὸ περιδόλιον διὰ δραχμ. χιλιάδας ἑξ ἀριθ. 6000.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἀπάντων κατέσχον τὰς ἀνω δύο οἰκίας μετὰ ἀρχαῖον, περιδόλιον καὶ προάβλιον, διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ πλειστηριασθῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἀνωτέω χρέους ἐκ δραχμ. χιλιάδ. 525,896 λεπ. 65, φυλαττομένου τοῦ τόκου αὐτῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀρθρον 965 τῆς πολιτ. δικονομίας, ἀρ' οὗ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον, ἐδάφ. 2.

Ὁ εἰρηνοδίκης Ναυπλίας καὶ ἐν' ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ συμβολαιογράφος, ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταδικασθέντος, θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν ἐν τῷ δήμῳ Ναυπλίας συμμορφούμενος μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἀπάντων συνέταξα τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν κατασχέσεως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημοτ. παρέρου καὶ τοῦ γεωμέτρου, παρόντος τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ῥηθέντος Ὁρφανοτροφείου, καὶ ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἀρ' οὗ ἀνεγνώσθη εὐκριτῶς καὶ μεγαλοφώνως, ἐπικυρώθη καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1841.

Ὁ δημοτ. παρέρου Εὐστρ. Ροῦπας. Ὁ γεωμέτρης "Ερνικ "Ερνερ. Ὁ ἐπιστάτης Γεώργ. Λεώντιος.

Ὁ κλητὴρ Β. Θεοχαρίδης.

(Ἐλ. 20 Φεβρουαρίου.)

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 62.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πρωτοδικαῖς κλητῆρ διατελῶν καὶ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖ Ψωφίδος δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1840, καὶ ὑπ' ἀριθ. 167 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν, δι' ἧς διατάττει τὸν ὑποφαινόμενον, νὰ κατὰσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Χαλαμπου Κωνσταντοπούλου, κατοικοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἡραίας τῆς Γορτυνίας, καθυστεροῦντος εἰς τὸ ταμεῖον Ὀλυμπίας δραχμ. 3,303 καὶ λεπ. 50 προερχομένης ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν δημοσίων προσόδων τοῦ δήμου Σκυλοῦντος τῆς Ὀλυμπίας τοῦ ἔτους 1838 κατὰ τὰς ἐπισυνημένας χρεωστικὰς ὁμολογίας τοῦ ὀφειλέτου Χ. Κωνσταντοπούλου, ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθ. 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Γ. Β. Διατάγματος, καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὴν θέαν λειτουργίαν, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατασχέθηκα κτήματα τοῦ πρὸς τὸν δημοσίον ταμεῖον ὀφειλέτου δραχμ. 3,303, λεπ. 50, καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτέλεσεως καὶ λ. π. τοῦ εἰρημένου Χ. Κωνσταντοπούλου, ἡ κατὰστασις ἐμφαίνεται εἰς τὴν παραπόδας τῆς παρούσης μου καταχωρισμένην ἐκθεσιν, τὸν πλειστηριασμὸν τούτων θέλει κάμει ὁ εἰρηνοδίκης Ψωφίδος Κ. Ν. Μ. Καζῆς, ὡς ἀρμόδιος ὑπάλληλος, καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν διὰ τούτων δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιορισμένον τόπον, εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Ἡραίας, θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 12. ἐπὶ μ. τῆς αὐτῆς, ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προφορᾶς προσδιορίζεται παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμῆα Γόρτυνος, διὰ τὴν ἀδοεστόκτηστον οἰκίαν, ὁμοῦ καὶ μετὰ τὸ ἀνάγειον ἐργαστήριον μ' ὅλην τὴν κατασκευὴν αὐτῆς δραχμ. 500, εἰς τὴν χαμώγειον οἰκίαν κατασκευασμένη μετὰς δένδρινος ταύλας, δραχμ. 150, καὶ διὰ τὴν ἐταῖραν χαμώγειον καὶ λασπότοιχον οἰκίαν δραχμ. 250, διὰ τὸν ἀμπελώνα εἰς θέσιν Γαῖδουρὰ ἐκ στρεμμ. δύο ὡς ἐγγίστα δραχμ. 80, ἡ κατα-

χώσεως θέλει γίνῃ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευτέαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ Κώδωνος, κατὰ τὸ ἀρθρον 974, τῆς πολ. δικονομίας, ἡ πώλησις γίνεται μετὰ μετρητὰ, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ τῶν λόγων κτημάτων νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον διὰ νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῶσι καὶ κοινοποιηθῶσι κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθ. 6, § 2 τοῦ ἀνω σημειωθέντος Διατάγματος, εἰς τὰ παρὰ τῶν ἀρθ. 960, καὶ 968, τῆς πολ. δικονομίας, διακελευόμενα μέρη, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἐπιμελεία τοῦ ταμῆα Γόρτυνος.

Ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῆς Ἡραίας, τὴν 30 Νοεμβρίου 1840.

Ὁ κλητὴρ Φ. Φωτογλόπουλος.

Ἐπεταί τὸ ἀντίγραφο τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1840 τῆς ὑπ' ἀριθ. 167 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν, δι' ἧς διατάττει τὸν ὑποφαινόμενον κλητῆρα νὰ κατὰσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Χαλαμπου Κωνσταντοπούλου, κατοικοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἡραίας τῆς Γορτυνίας, καθυστεροῦντος εἰς τὸ ταμεῖον Ὀλυμπίας δραχμ. 3,303, καὶ λεπ. 50, ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν δημοσίων προσόδων τοῦ δήμου Σκυλοῦντος τοῦ ἔτους 1838, κατὰ τὰς ἐπισυνημένας χρεωστικὰς ὁμολογίας του.

Ὁ ὑποφαινόμενος Φ. Φωτογλόπουλος κλητὴρ τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν καὶ διατελῶν παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖ Ψωφίδος, διορισθεὶς ἐν τῇ ἀνω μνηθείσῃ πρὶν τοῦ Κυρίου προέδρου τοῦ αὐτοῦ οἰκιστοῦ μετέδωκεν εἰς ἄγιον Ἰωάννην τοῦ δήμου Ἡραίας, συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημάρχου Ἡραίας, Κ. Σταύρου Π. Κλινοπούλου καὶ τῶν δύο ἐνηλικίων καὶ ἀσχετῶν συγγενείας μ' ὅλα τὰ πρόσωπα ὑπ' ἐγγράμμεων μαρτύρων, σύμμερον τὴν 30, τοῦ παρόντος μηνὸς Νοεμβρίου 1840 ἡμέρα σοδόντων καὶ ὥραν 4 μ. μ. δυνάμει τοῦ ἀρθ. 2, καὶ 3, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουν. (5 Ἰουλίου) Γ. Β. Διατάγματος, καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, συνδυσμένου μετὰ τὸ ἀρθ. 957 τῆς πολ. δικονομίας, κατέσχον μίαν οἰκίαν ἀδοεστόκτηστον, ὁμοῦ καὶ ἐργαστήριον ἀνάγειον, εἰς πῆλιν, 22 τὸ μῆκος, καὶ διορθωμένην μ' ὅλας τὰς ἐν αὐτῇ κατασκευὰς τῆς. Μίαν ἐταῖραν οἰκίαν χαμώγειον μετὰ ἐργαστήριον κατασκευασμένην μετὰ δένδρινος ταύλας, καὶ διορθωμένην μ' ὅλας τὰς ἐν αὐτῇ κατασκευὰς τῆς, πλησιαζομένην γύρωθεν μετὰ οἰκίας τοῦ ἀνδελφοῦ του Ἀναστασίου Κωνσταντοπούλου, Ἡλία Καρανάου, καὶ μετὰ ὁδὸν δημοσίον. Μίαν ἐταῖραν οἰκίαν ἐπὶ σῆς χαμώγειος χωρισμένην εἰς δύο, λασπότοιχης, καὶ ἐκ πηχεῶν εἰκασίδου, πλησιαζομένην ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μετὰ οἰκίαν τοῦ Πολυγρονίου Γεωργ. Οἰκομητοῦ, καὶ μετὰ ὁδὸν δημοσίον. Μίαν ἀμπελὸν εἰς θέσιν Γαῖδουρὰ, ἐκ στρεμμάτ. δύο, ὡς ἐγγίστα πλησιαζομένην ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μ' ἀμπελῶνας τοῦ Α. Κωνσταντοπούλου, καὶ Γεωργίου Μιχαλακοπούλου, καὶ μετὰ ὁδὸν δημοσίον. τὰ ἀνωτέρω κατασχέθηκα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου ὑπάρχουν ἐντὸς τῶν ὁρίων ἁγίου Ἰωάννου τοῦ δήμου Ἡραίας, τὰ ὅποια ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ δημάρχου, διὰ μὲν τὴν ἀδοεστόκτηστον οἰκίαν ὁμοῦ καὶ μετὰ τὸ ἀνάγειον ἐργαστήριον δραχμ. 1000, διὰ τὴν οἰκίαν χαμώγειον τὴν κατασκευασμένην μετὰ δένδρινος ταύλας δραχμ. 250, καὶ διὰ τὴν ἐταῖραν χαμώγειον καὶ λασπότοιχον οἰκίαν δραχμ. 500, καὶ διὰ τὸν ἀμπελῶνα εἰς θέσιν Γαῖδουρὰ ἐκ στρεμμάτ. δύο, δραχμ. 120, ὁ δὲ διοικητικὸς ταμῆας Γόρτυνος προσέειπεν διὰ τὴν ἀδοεστόκτηστον οἰκίαν ὁμοῦ καὶ μετὰ τὸ ἀνάγειον ἐργαστήριον μ' ὅλας τὰς κατασκευὰς τῆς δραχμ. 500, διὰ τὴν ἐταῖραν χαμώγειον ἐργαστήριον οἰκίαν κατασκευασμένην μετὰς δένδρινος ταύλας μ' ὅλας τὰς κατασκευὰς τῆς δραχμ. 150, καὶ διὰ τὴν ἐταῖραν λασπότοιχον χαμώγειον οἰκίαν μ' ὅλας τὰς κατασκευὰς τῆς, δραχμ. 250, καὶ εἰς τὴν ἀμπελὸν δραχμ. 80 αἰτίνας θέλουν χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορὰν, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων ἀκινήτων κτημάτων, θέλει γίνῃ σύμφωνα μετὰ τὸ ἀρθ. 6 § 2 τοῦ προμνησθέντος Γ. Β. Διατάγματος ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων, ἀρ' οὗ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εἰρηνοδίκης Ψωφίδος θέλει διατάξῃ τὸν πλειστηριασμὸν τῶν ἀκινήτων κτημάτων συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπὶ τῶν δημοτ. παρέρων, τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1840.

Ὁ δημάρχος Σταύρος Π. Κολιόπουλος.

Οἱ μάρτυρες Γεώργ. Ντόλας, Παν. Αναστασόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Φ. Φωτογλόπουλος.

Περίληψις ἀναφορᾶς.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου.)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 73.)

Αἰτήσις τοῦ Θεοδώρα Κολώνιον κατοικοῦ Ὠθῶν, κατὰ τῆς συζύγου του Βασιλικῆς Ἀλεξίου Βενίτη διαμενοῦσης εἰς Πάτρας, περὶ διαζεύξεως.

Πρὸς τὸν Κ. πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

Διὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανόμενους εἰς τὴν ἀπὸ 19 Ἀυγούστου 1840 ἀναφορὰν μου, ἐξαιτοῦμαι τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου μου Βασιλικῆς Ἀλεξίου Βενίτη διάζευξιν.

Παραγγέλλεται ὁ κλητὴρ Γ. Λεὼν νὰ δημοσιεύσῃ ὁμοῖον τῶν παρόντων ἐγγράφων, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθρου 677 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1841.

Ὁ σύζυγος Θεόδωρος Κολώνιος.